

Endossement, men et saadant, der benyttes til Haandpantsetning, gaar ud paa at stifte en Haandpantret i Overensstemmelse med Reglen i § 10, og vi have derfor ment, at Endringen vilde thdeliggøre Meningen. — Det følgende Endringsforslag er en Redaktionstilføjelse, gaadende ud paa at thdeliggøre, at det ikke er enhver Overdragelse, som giver den paa-gældende Ret til at kræve Varerne udleverede, men kun en gennem et Endossement paa Dplagsbeviset tegnet Overdragelse. Det er i det hele taget Lovforslagets Sprogbrug, og derfor have vi foreslaaet („Endossements“) o. s. v. indføjet. Naar det saa under Nr. 9 er foreslaaet, at der skal indstudies efter Ordet „Beviserne“ (jfr. § 5, 2det Stykke), er det begrundet i, at det jo siges, at Selskabet er „berettiget, men ikke for-pligtet, til at prøve Gyldigheden af Endossementerne og Kvitteringerne“. Efter denne Tekstens Ordlyd kunde man jo tro, at det skulde gennemgaa hvert eneste Endossement, og, naar det saa fandt et, der var falskt, sige: Nej stop, der er et falskt Endossement, altsaa kan De ikke faa Varerne udleverede! Men det vilde være urigtigt, thi i § 5, 2det Stykke, staar der jo, at selv om der i Rækken skulde findes et falskt Endossement, kunne Varerne dog kræves udleverede, naar Erhververen er i god Tro og ikke har gjort sig skyldig i grov Ugtsomhed. Altsaa, for at afsørge denne Misforstaaelse fra Selskabets Side have vi føjet dette til, for straks her i § 3 at gøre opmærksom paa, at Meningen dog ikke er, at et hvilket som helst Endossement, der maatte være falskt, kunde berettigge Selskabet til at nægte Varernes Udlevering.

§ 4 have vi dernæst for det første foreslaaet en noget forandret Redaktion, idet der i Slutningen af første Stykke i Stedet for Sætningen „dog er Selskabet“ o. s. v. sættes følgende som selvstændigt Stykke: „Selskabet er dog ansvarligt for enhver Stade paa Varerne, som forarsages ved dets Personales Fejl eller Forsømmelse under dets Tjenestes Udførelse eller ved dets Bygningers, Maskiners eller Indretningers Mangler“. Derigennem have vi altsaa til-lige foreslaaet en Regel angaaende Selskabets Ansvar for dets Materiel. Udvalget har nemlig fundet, at, naar man udtrykkelig opstillede en Regel om dets Ansvar for Per-

sonellet, vilde det ogsaa være ønskeligt ved Siden deraf at have en Regel om Ansvar for Materiellet, og vi have ment at kunne fastslaa, hvad da ogsaa Selskabets Bestyrelse er entg i, og hvad der fra alle Sider har været Enighed om, at Selskabet maa være ansvarligt for sine Bygningers, Maskiners eller Indretningers Mangler, at disse ikke foranledige Varernes Udelæggelse. Det er i Overensstemmelse med den almindelige Regel i Omsætningen paa denne Maade, at enhver maa staa til Ansvar for de Indretninger, han benytter, og det er altsaa en Regel, som det kunde være ønskeligt at udtale. Det hedder dernæst i Lovforslaget, at Selskabet er ansvarligt for dets „underordnede“; da der i Lovforslaget andetsteds bruges Udtrykket „Personale“, og da dette Udtryk formentlig er mere korrekt, betegnende og omfattende, have vi ment, at det ogsaa kunde benyttes paa dette Sted. Vi foreslaa endvidere med Hensyn til Ansvar for den Stade, som forarsages ved dets Personales Fejl og Forsømmelse, at Udtrykket „under Tjenestens Udførelse“ sættes i Stedet for Udtrykket „i Tjenestens Udførelse“. Der er en Nuance her i mellem, som vi have tænkt os, kunde fremkomme, idet en Forsømmelse i Tjenestens Udførelse forudsætter, at det er i Maaden, hvorpaa de udføre deres Tjeneste, altsaa f. Eks., hvis de ikke røre Korne, saaledes at der gaar Varmer i det o. s. v. Men „under Tjenesten“, derved tænke vi paa det, som vel er udført, medens de virke i deres Tjeneste, men ikke egentlig kan siges at staa i Forbindelse med deres Tjenestes Udførelsesmaade, f. Eks. hvis de benytte Lejligheden til at rapse et eller andet, medens de ere bestæftigede. Vi have ment, at det har passet bedre at sige „under“, men afgørende Vægt er der altsaa ikke Grund til at lægge paa det. — Det næste Endringsforslag er kun en Redaktionsændring, foranlediget ved den Endring, der er foreslaaet til § 2, hvor-efter det ikke altid bliver Dplæggerens, men efter Omstændighederne ogsaa en senere Erhververs Opgivelse, og derfor have vi sagt: „de paa dem anførte“.

Endringsforslaget til § 5, sidste Stykke, er ligeledes en Redaktionsændring. Vi have ment, at det vilde være rigtigt at gøre dette Stykke kortere og paa den anden Side